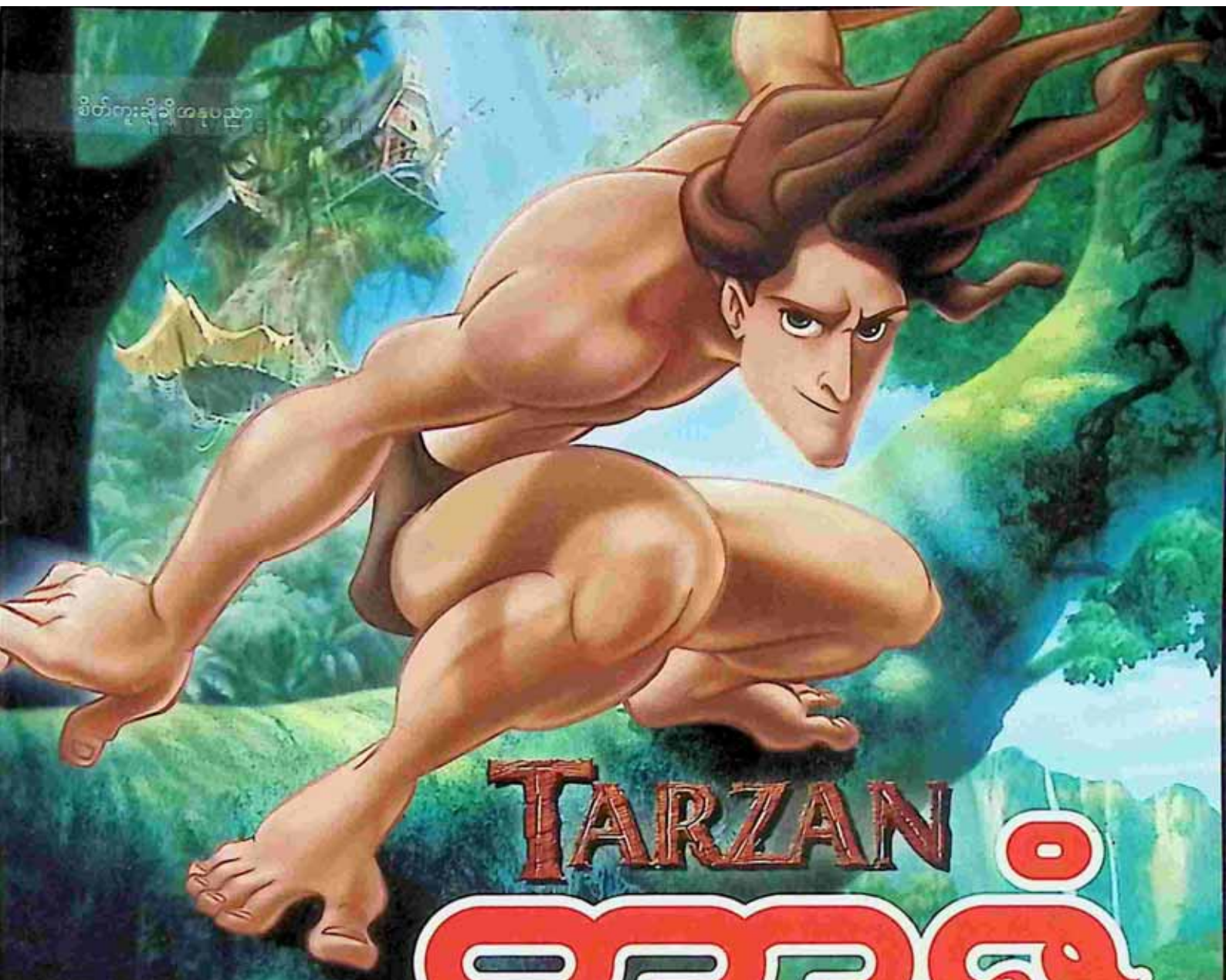
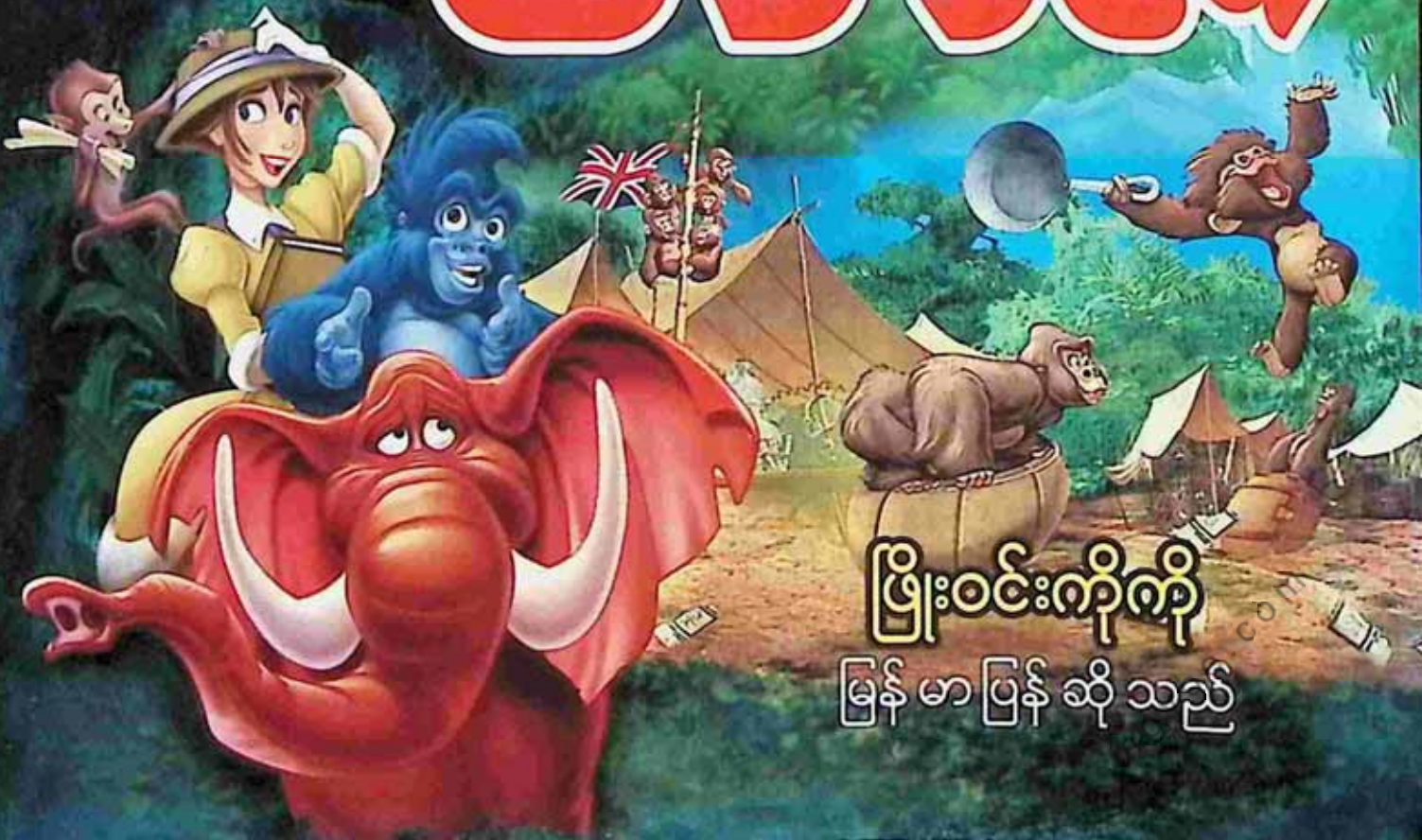

စိတ်ကူးညီညီအနုပညာ

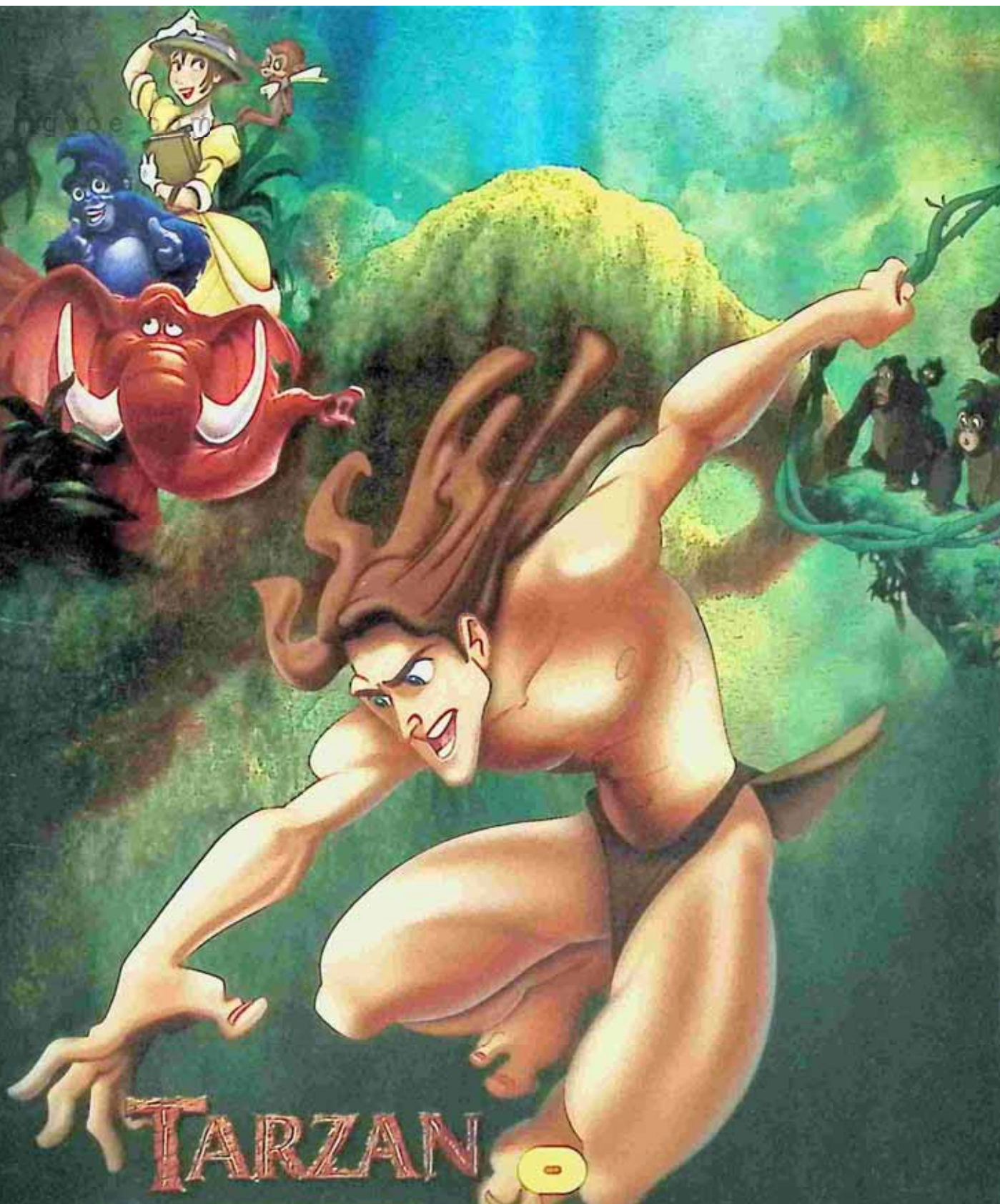
TARZAN

တာဇန်

ဖြိုးဝင်းကိုကို
မြန်မာပြန်ဆိုသည်

SEIKEN CHIO CHIO

TARZAN
တာဇန်

ဖြိုးဝင်းကိုကို
မြန်မာပြန်ဆိုသည်

www.yes.com

R0005
1,500.00 KS

mgvooe.com

တာဝံ ပြုစင်ကိုကို

စာမူကံမှာ ၂၆ မူကံမှာ၊ ၁၈.၅ စင်တီမီ x ၂၅.၅ စင်တီမီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်ညီ၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်စင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၉၊ မတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀၊

ရောင်းစား ၁၅၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

mgvooe.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

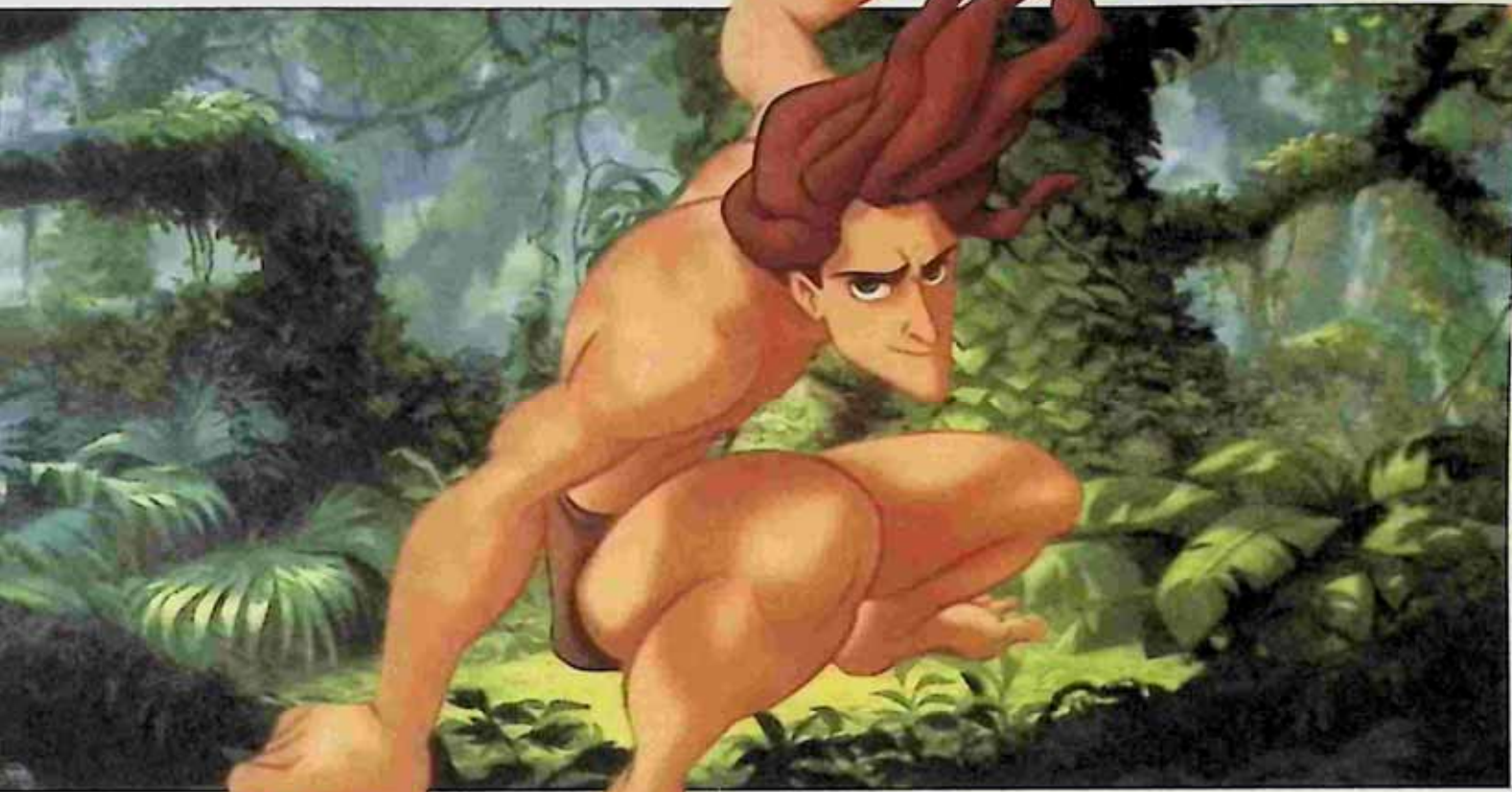
တာဇံ
TARZAN
ဖြိုးဝင်းကိုကို
မြန်မာပြန်ဆိုသည်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၉

mgyoe.com

Disney's
TARZAN ◯
တာဇန်

ဖြိုးဝင်းကိုကို
မြန်မာပြန်ဆိုသည်

mgyoe.com

mgyc.com

mgyc.com

အာဖရိက ကမ်းရိုးတန်းအလွန် မုန်တိုင်းထန်တဲ့ ညတစ်ညမှာပေါ့။ သင်္ဘောကြီးတစ်စီးဟာ မီးလောင်ပြီး စတင်နစ်မြုပ်နေပါတယ်။ သင်္ဘောကြီးပေါ်က လူတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ဇနီးနဲ့သားလေးကို အသက်ကယ်လှေပေါ်တင်ကာ ပင်လယ်ထဲကို ချတယ်။ အသက်ကယ်လှေ ပင်လယ်ထဲရောက်တဲ့အခါ သူဟာ ပင်လယ်ထဲ ခုန်ချလိုက်ပြီး လှေဆီကို ရေကူးသွားတယ်။ လှေပေါ်တက်ကာ တက်များကို ကိုင်ပြီး ကမ်းစပ်ဆီကို လှော်ခတ်ခဲ့တယ်။

သူနဲ့ သူ့မိသားစု နောက်နေ့မနက် ကမ်းစပ်ကိုရောက်တဲ့အခါ ထူထပ်လှတဲ့ သစ်တောကြီးတစ်ခုကို တွေ့လိုက်တယ်။ သူတို့ဟာ နေထိုင်ဖို့ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ရှာဖွေတယ်။ ထို့နောက်မှာတော့ သစ်ပင်ပေါ်မှာ အိမ်တစ်လုံး ဆောက်တယ်။

အဲဒီသစ်တောကြီးထဲမှာပဲ နောက်မိသားစုတစ်စု နေထိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ လူဝံမိသားစုတစ်ခုပါ။ ယင်းမိသားစုကိုတော့ လူဝံဖေဖေကြီး ကာချပ်က စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးတယ်။ မိသားစုနှစ်စုဟာ တစ်စုနဲ့တစ်စု ဒီလိုတောထဲမှာ နေထိုင်ကြတာကို မသိခဲ့ကြပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ ထိုမိသားစုနှစ်စုမှာ တူညီတာတစ်ခု ရှိလာမှာပါ။

လူမိသားစုက မိဘများလိုပဲ လူဝံမိဘများဖြစ်တဲ့ ကာချပ်နဲ့ ကာလာကလည်း သူတို့ရဲ့ သားလေးကို ချစ်ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့သားလေးနဲ့ နာရီပေါင်းများစွာ ပျော်ရွှင်စွာ ကစား လေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ညမှာတော့ လူဝံပေါက်လေးဟာ မျက်စိလည် လမ်းမှားပြီး ကျားသစ်ကြီး ဆာဘာရဲ့ ဖမ်းဆီးစားသောက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရပါတယ်။

‘ကာလာ’ဟာ ရင်ကွဲကာ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခဲ့ရပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ သူမဟာ ထူးဆန်းတဲ့ အော်ငိုသံတစ်ခုကို ကြားခဲ့ရတယ်။ သူမဟာ အသံနောက်ကို လိုက်သွားတဲ့အခါမှာ လူမိသားစု ဆောက်ထားတဲ့ သစ်ပင်ပေါ်က အိမ်ကို တွေ့သွားပါတယ်။ သတိထားပြီး အိမ်ထဲကို ဝင်သွားတဲ့ အခါမှာ ကျိုးပဲ့နေတဲ့ ပရိဘောဂတွေနဲ့ ကျားသစ်ခြေရာကို တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ အနီးအနားမှာ စောင်နဲ့ အုပ်ထားတဲ့ လူမမယ်ကလေးလေးကို တွေ့သွားပါတယ်။

စပ်စုတဲ့ ကာလာဟာ ကလေးငယ်လေးကို သူမလက်မောင်းနဲ့ ပွေ့ချီလိုက်ပါတယ်။ ကလေးငယ်လေးဟာ သူမရဲ့ရင်ခွင်ထဲကို တိုးဝှေ့ပွတ်သပ်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူမရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ တစ်စုံတစ်ခု လှုပ်ရှားတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ကျားသစ်ကြီး ဆာဘာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကာလာဟာ ကလေးလေးကို အကာအကွယ်ပေးပြီး ပြေးပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆာဘာက လိုက်ဖမ်းမိသွားပါတယ်။ ကျားသစ်ကြီးနဲ့ လုံးထွေးသတ်ပုတ်ရင်း ကလေးဟာ ကာလာရဲ့လက်ထဲက လွတ်ကျသွားကာ ပိုက်ကွန်ကြီးတစ်ခုပေါ် ကျသွားပါတယ်။ ဆာဘာက ကလေးနောက်ကို လိုက် ခုန်အုပ်ရာ ပိုက်ကွန်ပေါ်ကျတဲ့အခါ ကလေးငယ်လေးက ပိုက်ကွန်ပေါ်က ပြန်ကန်ထွက်လာပါ တယ်။ ထိုအခါ ကာလာက ကလေးလေးကို အနီးကနေဖမ်းပြီး တောထဲကို အလျင်အမြန် ပြေး သွားပါတော့တယ်။

ကာလာက ကာချပ်ကို တွေ့တဲ့အခါ ကလေးလေးကို ပြုလိုက်ပါတယ်။ ကာချပ်က ခေါင်းခါ ပြီး “ဒါက ငါတို့နဲ့ မျိုးမှ မတူတာ . . .” လို့ ပြောပါတယ်။ “မဖြစ်ဘူး . . . မင်း သူ့ကို သွားပြန်ပို့ပေး လိုက်” လို့ ပြောပါတယ်။ “ဆာဘာက သူ့မိသားစုအားလုံးကို သတ်ပြီးသွားပြီ။ တခြားဘယ်သူမှ လည်း မရှိတော့ဘူး” လို့ ကာလာက ပြောတယ်။

“ဒါဆို မင်း ခေါ်ထားချင်ထားပေါ့”

“ကာချပ် . . . သူက ကျွန်မတို့အတွက် သားကောင်းလေး ဖြစ်မှာပါ” လို့ ကာလာက ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ငါက ခေါ်ထားချင်ထားလို့ ပြောတာ။ ခေါ်ထားလို့ သူက ငါ့သား ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး” လို့ ကာချပ်က ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ကာလာက ထိုကလေးကို တာဇ်လို့ နာမည်ပေးလိုက်ပါတယ်။ တာဇ်အရွယ် ရောက်လာတဲ့ အခါ သူဟာ တခြားလူဝံငယ်လေးများနဲ့ အတူကစားချင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ တခြားလူဝံငယ်များ နဲ့အမီ မလိုက်နိုင်ဘူး။ တစ်နေ့ ဆင်ရေတံခွန်နားမှာ သူတို့ကစားနေကြစဉ် ‘တားခဲ’ ဆိုတဲ့ လူဝံမလေးက တာဇ်ကို စိတ်ဓာတ်ကျအောင် ကျီစားခဲ့ပါတယ်။ သူမက တာဇ်ကို မဖြစ်နိုင်တဲ့ တာဝန်တစ်ခုကို လုပ်ခိုင်းခဲ့တာပါ။ “တာဇ် . . . နင် ငါတို့လို အမွေးပေါက်အောင် ဆင်တွေရဲ့ အမွေးတွေ သွားယူပါလား” လို့ ခိုင်းတယ်။

‘တားခဲ’ အံ့ဩသွားရပါတယ်။ တာဇ်ဟာ ရေတံခွန်ထိပ်ကို သွားပြီး ဆင်တွေ ရေချိုးနေတဲ့ ရေတံခွန်အောက်ကို ခုန်ချလိုက်ပါတယ်။ ထိုအခါ တန်တာလို့ခေါ်တဲ့ ဆင်ပေါက်ကလေးဟာ တာဇ် သူတို့ဆီ ပြေးလာတာကို တွေ့သွားပြီး ငါးကြီးလို့ထင်ကာ အော်လိုက်ပါတယ်။ “ပီရန်ဟာ ငါးကြီးကွ. . . ပြေး” လို့ အော်လိုက်တယ်။ ထိုအခါ ဆင်တွေအားလုံးဟာ လန့်ဖျပ်ပြီး တားခဲ၊ ကာချပ်၊ ကာလာနဲ့ တခြားလူဝံတွေရှိရာကို တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလာကြပါတော့တယ်။

လူဝံတွေဟာ ဆင်တွေလာရာလမ်းက ရှောင်ပြေးကြပါတယ်။ သို့သော် လူဝံပေါက်လေး တစ်ကောင်ဟာ မပြေးနိုင်ဘဲ ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ ကာချပ်ဟာ လျှပ်စီးလို မြန်တဲ့နှုန်းနဲ့ ယင်းလူဝံပေါက် လေးကို ဆင်ပြေးလမ်းက ကယ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှာ တားခဲဟာ တာဇ်ကို ရေထဲက ဆယ်ပေးလိုက်တယ်။ “တာဇ် သူငယ်ချင်း . . . နင် ငါ့ကြောင့်တော့ မသေပါနဲ့။ နင် တကယ်မလုပ် ဘူးထင်လို့ ခိုင်းလိုက်တာပါ”

ကာချပ်ဟာ တာဇ်ဆီကို ပြေးလာပြီး “မင်းကြောင့် လူဝံတစ်ကောင် သေတော့ မလို့ကွ” လို့ အော်ဟစ်လိုက်တယ်။

“တောင်းပန်ပါတယ် ကာချပ်” လို့ တာဇ်က ပြောလိုက်တယ်။ ထိုအခါ ကာလာက သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားကို ဝင်ပြီး “သူက ကလေးပဲ ရှိသေးတာပါ” လို့ ဝင်ဖျန်ဖြေပါတယ်။

“ဒါ ဆင်ခြေ မဟုတ်ဘူး။ မင်း သူ့ကို အမြဲကာကွယ်ပေးနေလို့ မရဘူး။ သူ ဘယ်တော့မှ ငါတို့လို ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူးကွ”

ကာချပ်ရဲ့စကားကြောင့် နာကျင်ပြီး တာဇ်ဟာ တောထဲကို ပြေးဝင်သွားပါတယ်။

170

ကာလာဟာ တာဇ်ကို တောထဲက ရေကန်လေးနံဘေးမှာ တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ တာဇ်က ရေကန်ထဲက သူပုံရိပ်ကို ကြည့်ပြီး “ကျွန်တော်က ဘာလို့ အမေတို့နဲ့ မတူရတာလဲ”

ကာလာက တာဇ်ရဲ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး “ကာချပ်ပြောတဲ့ စကားတွေကို ဂရုမထားပါနဲ့” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပါဦး”

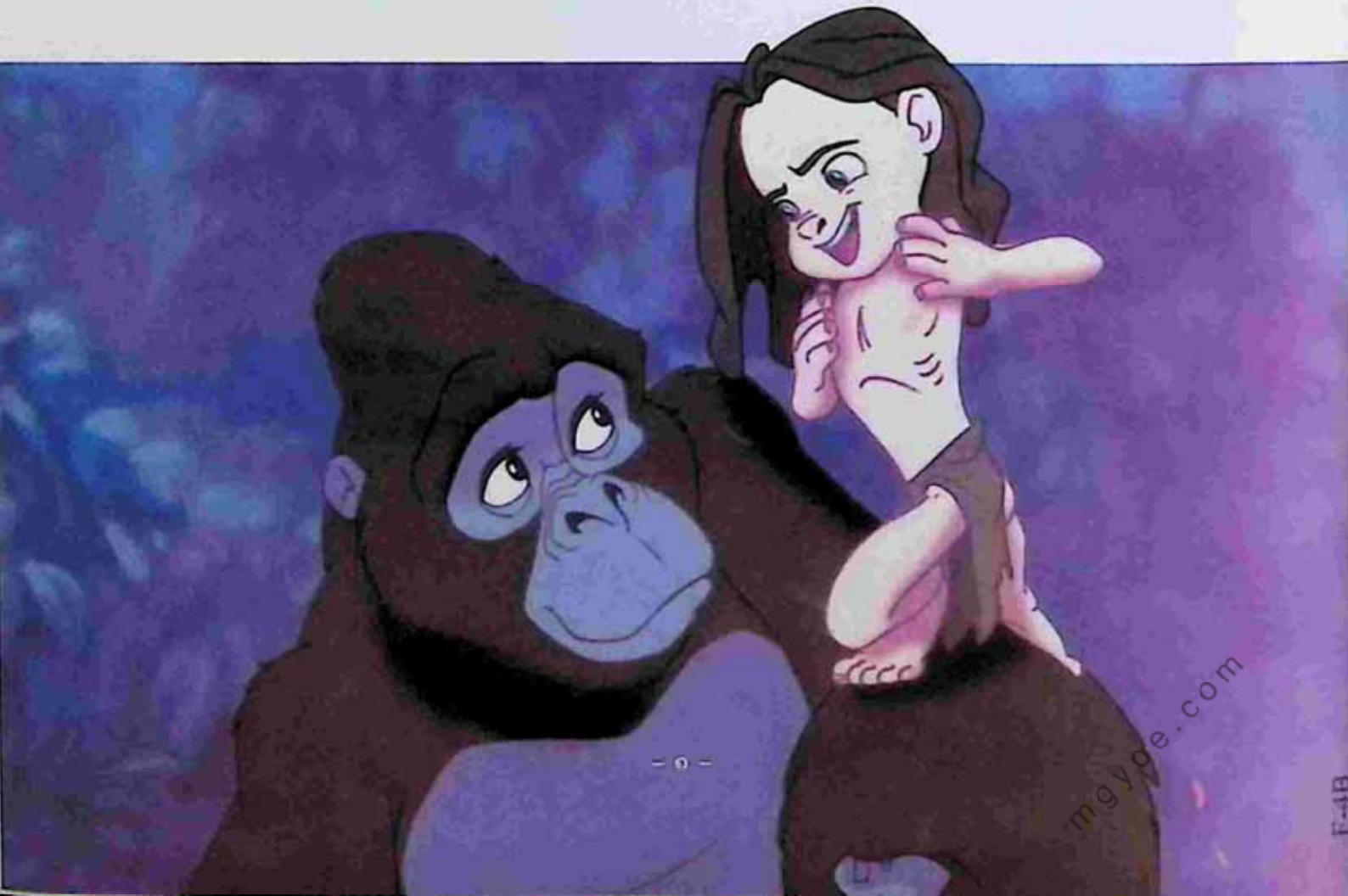
ကာလာက တာဇ်ရဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို ကိုင်ပြီး တာဇ်ရဲ့ ရင်ဘတ်ပေါ် ဖိထားလိုက်ပါတယ်။

“ဘာခံစားရသလဲ”

“ကျွန်တော့်ရဲ့ နှလုံးပေါ့”

ထို့နောက်မှာ ကာလာဟာ တာဇ်ရဲ့ နားရွက်ကို သူမ ရင်ဘတ်ပေါ် ဖိထားလိုက်ပြီး “တွေ့လား အမေတို့တစ်တွေ အားလုံးဟာ အတူတူပါပဲ။ ကာချပ်က ဒါကို နားမလည်တာပါ”

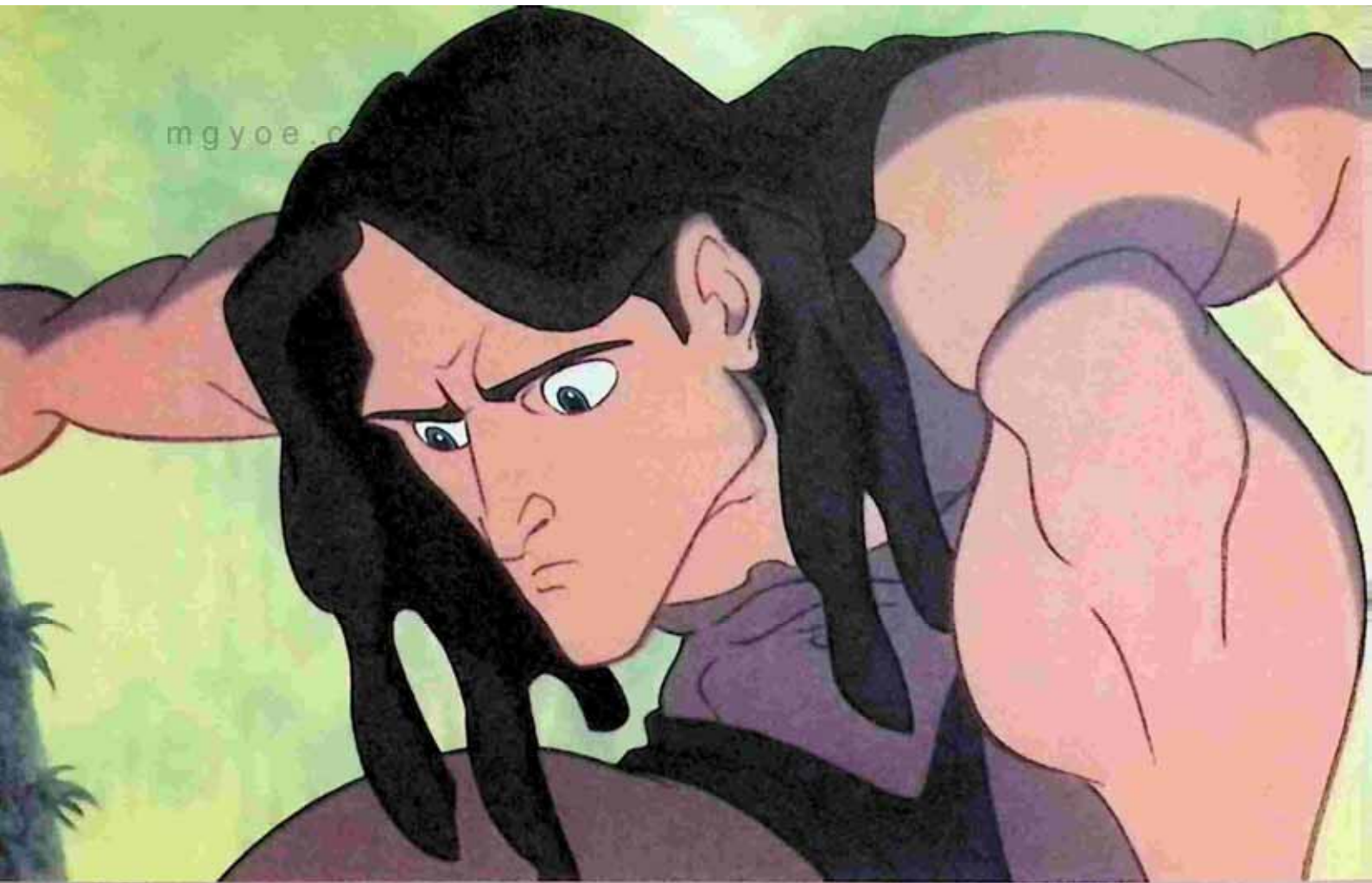
တာဇ်က ကာလာရဲ့ ရင်ဘတ်ထဲကို တိုးဝှေ့လိုက်ပြီး ကျွန်တော် သူ နားလည်အောင် လုပ်ပြမယ်။ ကျွန်တော် အတော်ဆုံးလှုပ် ဖြစ်ရမယ်’

နှစ်တွေ အတန်ကြာပြီးနောက်မှာတော့ တာဇ်ဟာ သန်မာထွားကျိုင်းပြီး တောထဲက တိရစ္ဆာန်တွေအားလုံးကို လေ့လာသင်ယူပြီး ကျွမ်းကျင်မှုတွေ ရလာပါတယ်။ တားခဲနဲ့ တန်တာ ဟာလည်း သူ့လိုပဲ အရွယ်ရောက်လာပါတယ်။ သူတို့သုံးယောက်ဟာ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်လာ ကြပါတယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ တားခဲနဲ့ တာဇ်ဟာ ဆော့ကစားရင်း နပန်းလုံးနေစဉ်မှာ ရန်သူ ဟောင်းကြီးဖြစ်တဲ့ ဆာဘာကျားသစ်ဟာ ချုံတွေထဲက ခုန်ထွက်လာပါတယ်။

ကာချပ်က သူ့မိသားစုကို ကာကွယ်ဖို့ ပြေးဝင်လာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆာဘာဟာ သူမရဲ့ လက်သည်းများနဲ့ ကာချပ်ကို ခုတ်ရင်း ကာချပ်ဟာ မြေပြင်ပေါ်ကို လဲကျသွားပါတယ်။ ဆာဘာက ကာချပ်ကို သတ်ဖို့ ရှေ့တိုးလာစဉ်မှာ တာဇ်က လှံချွန်တစ်ခုကို ကိုင်ပြီး နွယ်ပင်တွေကို ဆွဲဆင်း လာပါတယ်။ ဆာဘာက လှံချွန်ကို ပုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး တာဇ်ကိုပဲ ခုန်အုပ်လိုက်ရာမှာ နှစ်ယောက်လုံး တွင်းကြီးတစ်ခုထဲ ကျသွားပါတယ်။ ခဏအကြာမှာတော့ ဆာဘာဟာ တွင်းထဲကနေ တက်လာပါ တယ်။ သူ့ဘာသာသူ တက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တာဇ်က အသက်မရှိတော့တဲ့ ဆာဘာ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သူ့ရဲ့ခေါင်းအပေါ်အထိ မြှောက်တင်လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ တာဇ်က အောင်မြင်မှု နဲ့ ကြိုးဝါးတဲ့အခါ လူဝံတွေအားလုံးက ကောင်းချီးပေးကြပါတယ်။

တာဇံက သူ့ရဲ့ ရှိသေလေးစားမှုကို ပြသတဲ့အနေနဲ့ ဆာဘာကို ကာချပ်ရဲ့ ခြေအစုံအောက်မှာ ချပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကာချပ် စကားမပြောနိုင်ခင်မှာပဲ သေနတ်သံတွေ ဆင့်ဆင့်ထွက်လာပါတယ်။ တာဇံက လှည့်ကြည့်ပြီး “ဘာသံလဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။

ကာချပ်က ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ပြီး “လာ... သွားစို့။ အားလုံးပဲ” လို့ ပြောကာ တခြားသူများ အားလုံးကို တောထဲကို ပြန်ခေါ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တာဇံကတော့ သိချင်နေပါတယ်။

သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ထူးဆန်းတဲ့သတ္တဝါတစ်စု လာနေတာကို သူ တွေ့လိုက်ပါတယ်။ နှစ်ယောက်က ယောက်ျားဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်ကတော့ မိန်းကလေးပါ။ သူနာမည်က ဂျိန်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူမက သေနတ်ကိုင်ထားတဲ့ လူကို လှည့်ကြည့်ပြီး “မစ္စတာ ကလေးတန် ... စိတ်မရှိပါနဲ့။ ကျွန်မနဲ့ ကျွန်မအဖေတို့က လူဝံတွေကို လေ့လာဖို့ ဒီခရီးထွက်လာတာ။ ရှင်သေနတ်သံကြောင့် လူဝံတွေ ထွက်ပြေးကုန်မှာပဲ” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဂျိန်းက ရှေ့ကို ဆက်လျှောက်စဉ်မှာ မျောက်ဝံပေါက်လေးတစ်ကောင်ဟာ သစ်ပင် နောက်က ပြေးထွက်လာပါတယ်။ မင်းက ငါတို့လိုက်ရှာနေတဲ့ဟာလေးလားကွလို့ ဆိုကာ သူမရဲ့ ပုံဆွဲစာအုပ်ကို ထုတ်ပြီး မျောက်ဝံပေါက်လေးပုံကို ဆွဲလိုက်ပါတယ်။ “မင်းက လူဝံတွေ ဟုတ် ချင်မှ ဟုတ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်လေးပဲ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

မျောက်ဝံလေးဟာ သူမရဲ့စာအုပ်ကို ဖမ်းဆွဲပြီး တောထဲကို ပြေးဝင်ပျောက်ကွယ်သွား တယ်။ ဂျိန်းက နောက်က လိုက်ပြီး ကြိမ်းမောင်းပါတယ်။ ခဏနေမှာပဲ သူမကို ဒေါသထွက်နေတဲ့ မျောက်ဝံတွေ ရာချီပြီး ဝိုင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ သူမ ပြေးဖို့ ကြိုးစားနေစဉ်မှာ မျောက်ဝံ တွေက တိုက်ခိုက်ပါတော့တယ်။

တာဇံက နွယ်ကြိုးကို ဆွဲဆင်းလာပြီး ဂျိန်းကို လေထဲ ဆွဲခေါ်သွားတယ်။ ဂျိန်းက မြေပြင်ကို ကြည့်ပြီး “အမယ်လေး ငါ လေပေါ်ပျံနေတာပါလား” လို့ အော်လိုက်တယ်။ မျောက်ဝံတွေ အတန် ကြာလိုက်လာပြီးနောက်မှာ သူတို့ဟာ သစ်ပင်ပေါ်ရောက်ပြီး လွတ်မြောက်သွားကြတယ်။

